

թյունը ղանդվածորեն դադթել է Դերբենտից 1786 թվականին, սակայն այդ չի նշանակում, թե նրանք հայեր չեն եղել: Մինչեւ օրս այսաեղ ապրող բնակիչներն անխափը (խոսքը վերաբերում է տեղաբնիկներին) իրենց համարում են հայեր և ունեն հայկական անուն-ազգանուններ: Նոր եղեսիան հայոց ուխապնացության վայրերից էր: Այս դյուդի Ս. Կարապետ եկեղեցում էին Վարդավառի տոներն անցկացնում մողղոկահայերը:

1850-ական թթ. Նոր Եղեսիան ունեցել է 300 առւն հայ ընաանիք, որոնց հիմնական դրազմունքը եղել են երկրադորձությունն ու անասնապահությունը:

Ուսումնասիրողներից Ս. Զալալյանը, այցելելով Նոր Եղեսիա, հուզմունքով արձանադրել է. «Զիք ուսումնարան աստ և չդիախն խօսիլ հայերէն, սովորական րարրառ. նոցա է պտրսկերէն, դոք ուսեալ են ի Դարրանդ»: Հեապայում այսաեղ րացվում է հայկական գլորոց, որը դոյատեռմ է ընդհուպ մինչև XX-րդ դարի 60-ական թվականները:

Հայկական մոնումենաալ հուշարձաններից Նոր Եղեսիայում պահպանվել է Ս. Կարապետ եկեղեցին՝ հեասադույն շրջանի կից կառույցով: Մեր այցի ժամանակ այն վերածվել էր դյուզական ակումբի:

Գյուղի գերեղմանոցը XIX-XX -ը դարերից է: Կրաքարով պաաստված շաա աալանաքարեր երկրորդ համաշխարհային պաաերազմի աարիներին այլվել ե. օդտագործվել են իբրև կիր: Գերեղմանոցն աչքի է ընկնում գերդաստանային աապանաաներով: Մինչեւ XX-րդ դարի առաջին աասնամյակների անխափը ըոլոր աապանագըերը փորադրված են հայերէն: Այս պարագան ուղղակիորեն վկայում է, որ Նոր Եղեսիայի բնակիչները եղել ե մնում են հայեր և ոչ թե «ճիղք» կոչված ցեղեր:

Նոր Եղեսիայի տարածքից պրակում ղեաեղել ենք 58 արձանադրություն, որոնք թեե ժամանակադրական առումով նոր են, սակայն կարեոր արժեք են ներկայացնում Հյուսիսային Կովկասի հայ դադթափայրերի պաամության համար: 1920-ական թվականներից հեաո եղած տաղանագըերն արդեն ուստերեն են, հայոց աղդանուններին հաճախ ավելացվում են «ով» կամ «և» վերջավորությունները:

ՆՈՐ ԵԴԵՍԻԱՅԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆՈՑ

581. Տապանաքար՝ եղբերին շուրջանակի.

ԱՅՍ ՏԱՊԱՆ ԵԴԵՍԻԱԲՆԱԿ ՅՈՎՃԱՆՆԵՍ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆՑԻ. ՄՆՈՒԵԼ է 1863 Թ. ՅՈՒՆԻՒՍԻ 4-Ն. ՎԱԽԱ. 1903 Թ. ՅՈՒՆԻՒՍԻ 14:

Արեմայան կողին՝ 10 առդ.

ՀԱՅՈՒ/ԹԵԱՆ/ ՍԻՐՈՎ/ ՎԱՐՈՒԱՇ/ ԹՇՆԱՄԻ ԱԻԱԶԱԿ ՕՍԻ ՀՐԱՑ/ԱՆԻ ԳՆԴ/ԱԿԻՑ ՍՊ/ԱՆՈՒԵՑ ՔԱԶԱՍԻ/ՐՏ ՅՈՎ/ՀԱՆՆԵՍ:

Լուսանկ. 151

582. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

1897 թ. ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ՄԾԿՐՏԻՉ ՀՕՎԱՆ/ԷՍՈՎԻ ԿՆՈԶ /ՄԱՐԹԱՀ. / ՎՕԽ/ՃԱՆՆ է:

Մանոք. Մարթա անձնանվան ՄԱ. աառերը փողադրված են կցադրով: Առկա է բարբառային արտասահմանությունը:

583. Տապանաքար, նույնաաիպ վրան՝ 6 առղ.

1897 թ. ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ՄԾԿՐՏԻՉ ՀՕՎԱՆ/ԷՍՈՎԻ / ՎԱԽՃԱՆՆ է:

584. Տապանաքար, ունի 7 առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ԵԳԵՍԻ/ԱՑԻ ԹԱԿՈՎՔ/ ՀՕՎՀԱ. /ՆԵՍԵԱՆ/ՑԻ. ՎԱԽ. 1904 թ. / ՄՐԴ (մարտի) 14:

585. Տապանաքար, վրան՝ 7 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳԶԻ / ՄԱՐՄԻՆ ԵԳԵ/ԵՍԻԼՑԻ ԴՐԻ/ԳՈՐ ԳՐԻԳՈ/ՐԵԱՆՑԻ. ՎԱԽՃ. Է / 1894 թ./ ՓԵՏՐ. 8-ԻՆ:

586. Տապանաքար, վրան՝ 7. առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳԶԻ / ՄԱՐՄԻՆ ԵԳԵ/ՍԻԱՑԻ ԹՈՎԱ/ՆԵՍ ՕՀԱՆԵԱ/Ն ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑԻ.

1886 թ. ԴԵՅՔ/ՏԵՄԲԵՐԻ/...

587. Տապանաքար, վրան՝ 8 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳԶԻ / ՄԱՐՄԻՆ ԵԳԵ/ՍԻԱՑԻ ԹՈՎԱ/ՆԵՍ ՕՀԱՆԵԱ/Ն ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑԻ.

ՎԱԽՃ. Ա. 1893 Ա/ՄԻ ՓԵԴԻ / (փետրվարի) 25-ԻՆ:

588. Տապանաքար, վրան՝ 5. առղ.

ԱՅՍ է ՄԱՐՄԻՆ ԹԱԿՈԲ ԳՐԻ/ԳՈՐԵԱՆՑԻ / ՈՐԴԻ ՕՎԱՆԻՍ/Ի. ՎԱԽՃ. 1904 թ./ ՕԳՈՍՏ. 8-ԻՆ:

589. Տապանաքար, վրան՝ 7 առղ.

ԱՍՏ... ՄԱՐՄԻՆ ԵԴԵՍԻ/ԱՑԻ ԹՈ/ՎԱՆԵՍ ԳՐԻԳՈՐԵԱ/ՆՑԻ ԿԻՆԸ / ՄԱՐԻԱՄ./ ՎԱԽՃ. Է / 1907

թ. ՀՈԿՏ. 14:

590. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

ԱՅՍ ՏԱՊԱՆ/ է ԳԱԼՈՒՍ/ ՀԱՅՐՆ Ղ/ՍԶԱՐԵԱՆ/ ՄԱԿԱՆԻ / 1892 ԹՎ. ՄԱԹԻՍՅ 26:

Մանոք. Մական անվան վերծանությունը թեական է: Կարելի է կարդալ նաև Աականի: Մայիսի բառը փողադրված է ՄԻ ՃԱՌ:

591. Տապանաքար, վրան՝ 5. առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ԵԳԵՍ/ԻԱ.ԲՆԱԿ/ ԳԱԼՈՒՍ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆԻ. ՎԱԽՃ. 1900 թ./ 15 ՑՈՒՆՎԱՐԻ:

592. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ՀԱՆ/ԳՈՒՑԵԱԼ ԵԴԵՍԻԱՑԻ ՊՈՂՈՍ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑԻ. 1883 թ./ ՆՕՑ. 1-Ն:

593. Տապանաքար, վրան՝ 10 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳ/ԶԻ ՄԱՐՄ/ԻՆ ԵԳԵՍԻ/ԱԲՆԱԿ ԿԱՐ/ԱՊԷՏ ԱՆ/ՏՕՆԵԱՆՑԻ / ԿԻՆԸ / ՎԱՐՎԱՐՈՒ./ ՎԱԽՃ./ 1901 թ. 2 ԱՊ/ՐԻԼԻ/.

594. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ[Ա]Ն/ ԵԳԵՍԻԱԲՆ/ԱԿ/ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԱՆՏՈՆՈՎԻ ՈՐԴԻ / ՀԱՄԲԱՐ/ԶՈՒՄԻ. 189/7 ԹԻՒ. ՕԳՈՍՏՈՒ 6:

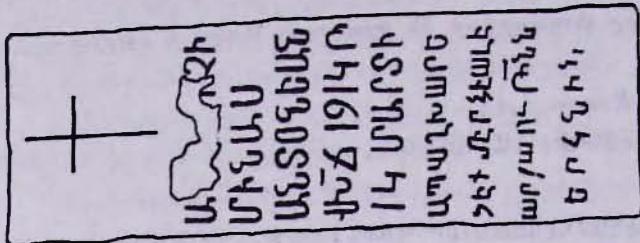
595. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ[Ա]Ն/ ԵԴԵՍԻԱԱ/ՑԻ ԿԱՐԱ/ՊԵՏ ԱՆ/ՏՕՎԻ / ԿՆՈՑ / ԹԱՄԱՍ/ՊԻՐԻ. 1895 ՄԱ. 8. 19:

Մանոք. Անտօվ աղղանունը նույն Անաօնովն է: Յամասպիրը Համասպիրու անվան

բարբառային ձևն է: Մայ- ը (մայիսը) թողնում ենք նույնը:

596. Տապանաքար, վրան՝ 4 առղ.

ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԻՒԱՍ/
ԱՆՏՕՆԵԱՆ ՎԱԽՃ. 1914 թ./ 14
ՄԱՐՏԻ/ ԱՊԱՇԽԱՐԵ/ 8ԷՔ,
ՄԵՐԶԵԱԼ է ԱՐՔԱ.ՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՆԻՑ

Լուսանկ.152

597. Կորող, եռասահճան պատվանդանի վրա. Հարավային կողին.

ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԵԳԵՍԻԱՑԻ ԹՈՎԱՖ ՈՍԿԱՆԵԱՆ ԱՆՏՈՆԵԱՆՑԻ. ԾՆԻ. 1851 թ., ՎԽՃ.
1910 թ.:

598. Տապանաքար, նույնաափա, երեսին՝

ԱՅՍ է ՏԱՊԱՆ ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆՑ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ ԿԻՆՆ ՄԱՐԻԱՄԻ. 1884 թԻՒ
ՅՈՒԼԻ 9:

Մանոք. Թուլիսի ամսանունը թողնում ենք Յուլի ձեռվ. ինչողես վիմաղրված է:

599. Տապանաքար, վրան՝

ԱՅՍ է ՏԱՊԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆՑ ՍՈՂՈՄՈՆԻ ԿԻՆՆ ՍԱՆԴՈՒՂԻ. 1900 թ.:

600. Տապանաքար, վրան՝ 4 առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ ԵԴԵՍԻԱՑԻ ԱՆԴՐԵԱՍ ՔԵԱՐԱՄԵԱՆՑԻ. / ՎԱԽՃ. 23 ՆՈ/ՅԵՄՐԵՐԻ / 1898 թ.
ԱՇ ՈՂՈՐՄԻ:

601. Տապանաքար, վրան՝ 5 առղ.

Ա/ՅՍ] է ՏԱՊ/ԱՆ] ԵԴԵ/ՍԵՈՐ ԿՈՍՏԱՆ/ ՔԱՐԱՄՈՎԻ. / 1893 թ./ Մ[ԱՐ]ԴԻ 5:

Մանոք. Այս է կապակցությունը գրված է Ա է. Մարափ րառը. ՄԴ:

602. Տապանաքար, վրան՝ 4 առղ.

ՄԱՅ 21/ ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԵԴԵՍԻԱՑԻ ԱՆՏՈՆ ՔԱՐԱՄԵԱՆԻ ԿԻՆՆ է Մ/ ՄԱՆՈՒՇԱ/Կ:
ՎԱԽ. / 1907 թ.:

603. Տապանաքար, վրան՝ 5 առղ.

ԱՄՏ ՄԱ/ՐՄԻՆՆ ԵԴ/ԵՍԱԻ ԱՆ/ՆԱ ԳԱԼՍՏԵԱՆՑԻ. ՎԱԽՃ. 1911(թ.:

Մանոք. Եղեսաի ղեաք է կարդալ Եղեսացի: Չենք ուղղում:

604 Տապանաքար, վրան՝ 7.առղ.

ԱՅՍ է ՏԱՊ/ԱՆ] ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ/ ՄԻՒԱՍ/ ՈՒՐԴԻՒՆԱ/ՆՈՎԻ. 1882 թ./ ՅՈՒՆԻՍԻ / 8:

605 Տապանաքար, վրան՝ 5 առղ.

ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԵԴԵՍԻԱ. ԲՆԱԿ ԿԻՐ/ԱԿՈՍ ՈՒՐ/ԴԻԽԱՆԵ/ԱՆՑԻ. ՎԱԽՃ. 1904 թ. ՅՆՎ .
19:

Մանոք. ՅԵՎ. պեաք է ընթերցել Յունուարի:

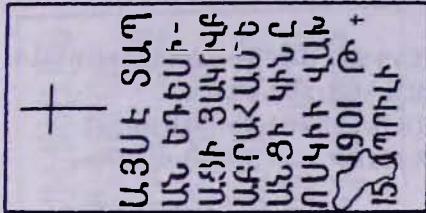
606. Տապանաքար, վրան՝ 6 առղ.

ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԱԲՐԱՀԱՄ/ԵԱՆՑ ԿՈՍՏԱՆԻ ԿԻՆ ՄԱՐԻԱՄ/. 1896. ՅՈՒՆՎ. 2-Ն:

607. Տապանաքար, վրան՝ 2 առղ.

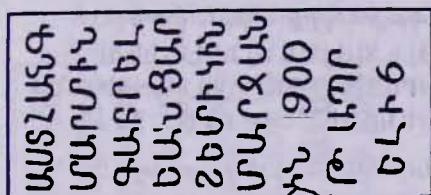
ԱՄՏ ՀԱՆԳՅԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԿՈՍՏԱՆ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆՑԻ. / 1891 թ. ՆՈՅ. 3-Ն:

608. Տապանակար, վրան՝ 8 տող.

ԱՅՍ Է ՏԱՊ/ԱՆ ԵԴԵՍԻ/ԱՑԻ ԹԱԿՈՎԲ/
ԱԲՐԱՀԱՄԵ/ԱՆՑԻ ԿԻՆԸ/ ՈՍԿԻՒ. ՎԱԽ[Ճ]. 1901 թ. / 1
ԱՊՐԻԼԻ:

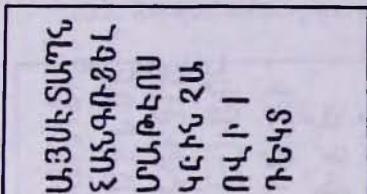
609. Տապանախար, վրան՝ 9 տուլ.

ԱԱԾ ՀԱՆՉԻ/ՄԱՐՄԻՆ/ԳԱԲՐԻԵԼ/ԵԱՆՑ ԱՐ/ՏԵՄԻԿԻՆ/ՄԱՐԶԱՆ/ԻՆ. 1900/Թ. ԱՊՐ/ԵԼԻ 6:

Հուսանկ. 153

610. Տապանակար, վրան՝ 6 տող, վերջում եղծված.

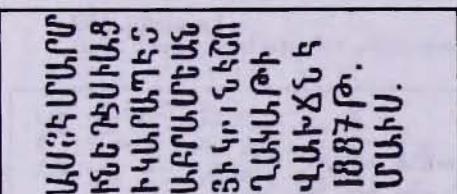

ԱՅՍ Է ՏԱՊԱՀՆ / ՀԱՆԳՈՒՑԵՐՆ / ՄԱԹԷՇՈՒՐ ԿԸՀՆ
ՇԱ/ՈՎՔՆ / ԴԵԿՏ...

Մանոք. Կի՞ն բառը դրված է կրին: Շառվին կարելի է, թերևս, կարդալ Ծաղովին կամ Ծահովին:

Լուսանկ. 154

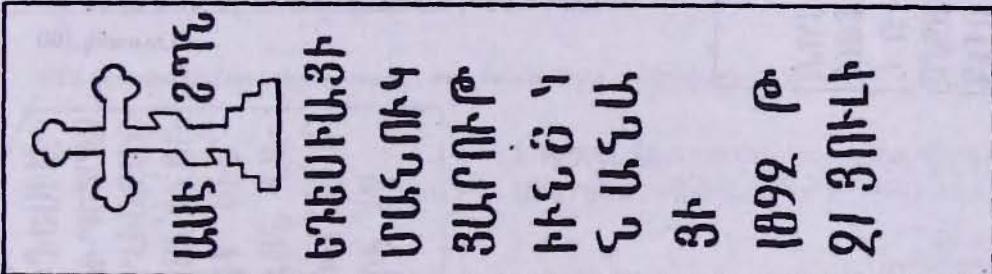
611. Տապանախար, ուղղանկյուն, գորշավուն կրաքարից։ Վրան՝ 9 տող։

ԱՅՍ Է ՄԱՐՄ/ԻՆ ԵԴՔՄԻԱՑ/Ի ԿԱՐԱՊԵՏ/
ԱԲՐԱՄԵԱՆ/ՑԻ ԿԻՆ Է ՇՈ/ՂԱԿԱԹԻ./ ՎԱԽՃՆ Է/
1887 Փ. ՄԱԼԻԱՆ:

Литература, 155

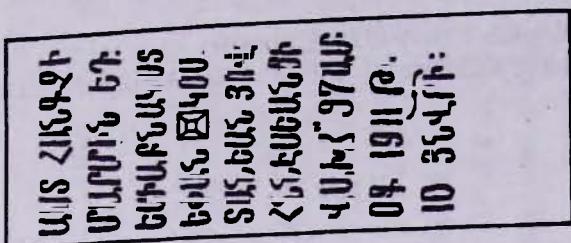
612. Տապանակար, դագաղաձև, վրան՝ գծախաչ, որի ներքեսում 9 տող.

ՂԱ.85 Է ՏԱՊԱՆՆ ԵԴԵԽՄԱՑԻ / ՄԱՆՈՒԿ / ՅԱՐՈՒԹ/ԻՒՆԵԱՆ]8 Կ[Ի]Ն ՆԱՆԱ[ՑԻ]. 1892 թ./ 21
ՑՈՒԼՔ:

Լուսանկ. 156

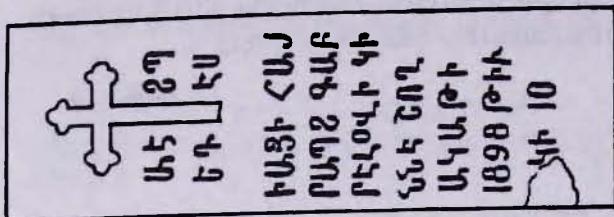
613. Տապանաքար, նախորդի նմանությամբ: Գլխամասում դափնեպսակ է, ստորև 9 առղ.

Ա.Ս ՀԱՆԳՉԻ / ՄԱՐՄԻՆ ԵԴ/ԵՍԻԱԲՆԱԿ
ԱՏ/ԵՓԱՆ ԿՕՍ/ՏԱՆԵՍՆ
ԹՈՎ/ՀԱՆՆԵՍՆՑԻ/ ՎԱԽՃ. 97
Ա.Մ/ՕՔ 1911 Թ./ 10 ՑՈՒՆՎԱՐԻ:

Լուսանկ. 157

614. Տապանաքար, կրաքարից, խաչանշանի հորիղոնական թևերից ներքեւ 9 առղ.

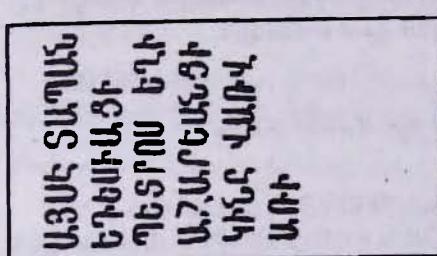

նաև այլ արձանագրություններում:

Ա.ՅԱ] Է Տ[Ա]Պ[ԱՆ] ԵԴԵՍ/ԻԱՑԻ
ՀԱ.Յ/ՐԱ.Պ[Ե]Տ ԳԱԲ/ՌԵԼՕՎԻ ԿԻ/ՆՆ Է
ՇՈՂ/ԱԿՍ.ԹԻ. / 1898 ԹԻՒ... ՍԻ 10:
Մանոք. Այս է փորագրված Ա. Է:
Արձանագրության վերջը եղծված
է: Հետաքրքիր է Տ ատոհ
փորագրությունը, որ նկաաելի է

Լուսանկ. 158

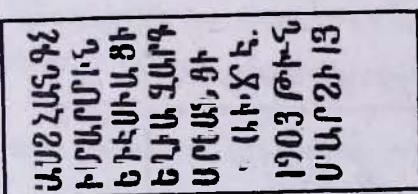
615. Տապանաքար, վրան եղծված արձանագրություն, թերևս, 3 առղ.

Ա.ՅՍ Է ՏԱՊԱՆ/ ԵԴԵՍԻԱՑԻ/ ՊԵՏՐՈՍ
ԵՂԻ/ԱԶԱՐԵԱՆՑԻ ԿԻՆԸ... ՎԱՌՎԱՌԻ...

Լուսանկ. 159

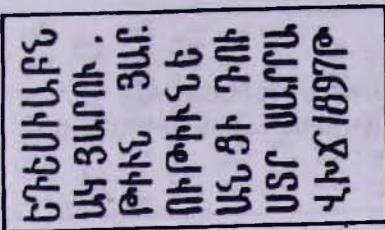
616. Տապանաքար, կրաքարից, ուղղանկյունաձև, վրան 8 առղ.

Ա.Ս ՀԱՆԳՉԻ / ՄԱՐՄԻՆ / ԵԳԵՍԻԱՑԻ / ԵՂԻԱԶԱՐ
Գ/ԱՐԵԱՆՑԻ. ՎԱԽՃ. Է / 1903 ԹԻՒՆ / ՄԱՐՏԻ 13:

Լուսանկ. 160

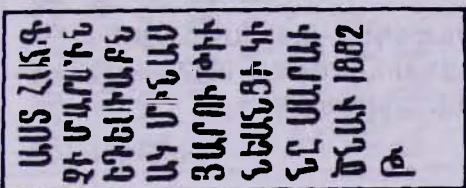
617. Տապանախար, գլխամասի քանդակներից ներքեւ 7. տող.

Եղեսիաբն/ԱԿ ՅԱՐՈՒ/ԹԻՒՆ ՅԱՐ/ՈՒԹԻՒՆԵ/ԱՆՑԻ
ԴՈՒ/ՍՏՐ ՍԱՐՐԱ/ ՎԽՃ. 1897 ԹԻՒՆ:

Լուսանկ. 161

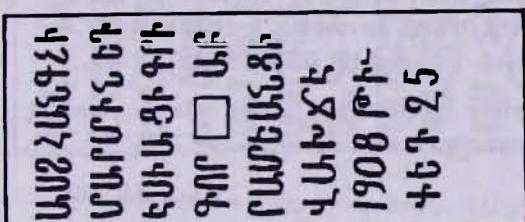
618. Տապանախար, նախորդի նմանությամբ: Թուչնակերպ քանդակից ներքեւ՝ 9. տող.

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԵԴ/ԷՍԻԱՑԻ
ԳՐԻ/ԳՈՐ Ա.Բ/ՐԱ[ՀԱ]ՄԵԱՆՑԻ/ ՎԱԽՃ. Է/
1882/ ԹԻՒՆ ...

Լուսանկ. 162

619. Տապանախար, դագաղաձե, վրան՝ 8. տող.

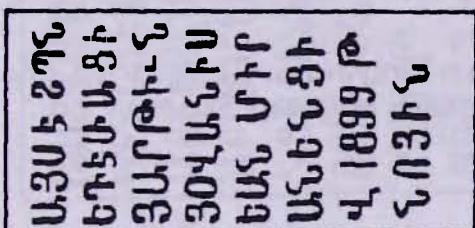

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ/ ՄԱՐՄԻՆ ԵԴ/ԷՍԻԱՑԻ
ԳՐԻ/ԳՈՐ Ա.Բ/ՐԱ[ՀԱ]ՄԵԱՆՑԻ/ ՎԱԽՃ. Է/
1908 ԹԻՒՆ /ՓԵԴ. 25:

Մանոք. Փեդ-ը պետք 'է ընթերցել
փետրվարի:

Լուսանկ. 163

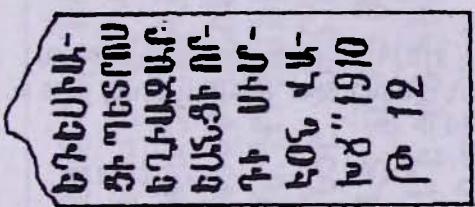
620. Տապանախար, նույնատիպ, գլխամասում՝ եռակյունաձե քանդակ, որի ստորև 8. տող.

ԱՅՍ Է ՏԱՐՊՈՒՆ / ԵԴԵՍԻԱՑԻ / ՅԱՐ/[ՈՒ]ԹԻՒՆ/
ՅՈՎԱՆԻՍ/ԵԱՆ ՄԻՐ/ԱՆԵՆՑԻ/ Վ [ԱԽՃ]... 1899 թ.
ՆՈՑ[ԵՄ]ԲԵՐՋԻՆ:

Լուսանկ. 164

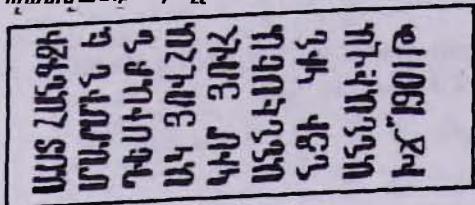
621. Տապանախար, կրաքարից, ծայրամասերը քայքայված, վրան՝ 8. տող.

ԵԴԵՍԻԱ/ 8Ի ՊԵՏՐՈՍ/ ԵԴԻԱԶԱՐ/ԵԱՆՑԻ ՈՐ/ԴԻ
ՍԻՄ/ԷՇՆ. ՎԱ/ԽՃ. 1910/ ԹԻՒՆ]. 12...

Լուսանկ. 165

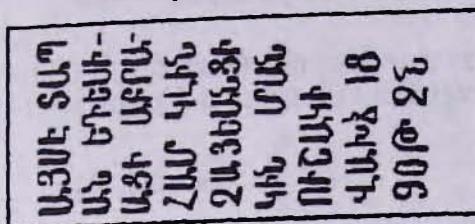
622. Տապանաքար, դիմամասում՝ խորանիկ, խաչանշանը ներսում։ Ամրացված է առաջանդանի վրա։ Ունի 9 տող։

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ / ՄԱՐՄԻՆ Ե/ԴԵՍԻԱԲՆ/ԱԿ
8ՊՎՀԱ/ԿԻՄ ԹՈՎՀ/ԱՆՆԷՍՆ/ՆՑԻ ԿԻՆ ԱՆՆԱԻ.
ՎԱ/ԽՃ. 1901 թ [իւն] ...

Լուսանկ. 166

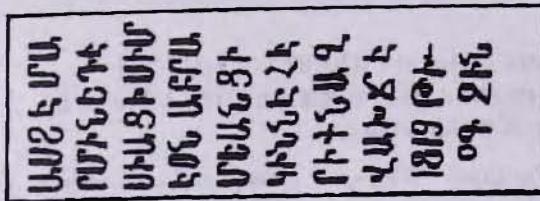
623 Տապանաքար, բուսական դարդերով, վրան՝ 9 տող։

ԱՅՍ Է ՏԱՊ/ԱՆ ԵԴԵՍԻ/Ա.8Ի ԱՐՐԱ/ՀԱՄ
ԿԼԻՆ/ՉԱՅԵԱՆՑԻ/ ԿԻՆ ՄԱՆ/ՈՒՇԱԿԻ./ ՎԱԽՃ.
18/90 Թ[ԻՒՆ]. 2-Ն|ՈՅԵՄՔԵՐԻ]:

Լուսանկ. 167

624. Տապանաքար, կրաքարից, դիմամասում՝ քանդակներ, որոնց առաջ առաջ 10 տող։

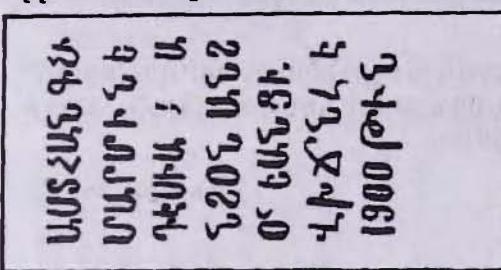

ԱՍՏ Է ՄԱ/ՐՄԻՆ ԵԴԵ/ՍԻԱՑԻ ՍԻՄ/ԷՕՆ
ԱՐՐԱ/ՄԵԱՆՑԻ/ ԿԻՆՆ Է ՀԵ/ՐԻՔՆԱԶ./
ՎԱԽՃ. Է 1819 ԹԻՒ ՕԳ|ՈՍՏՈՍԻ| 2-ԻՆ։

Մանոք. Օգոստոսի ըառը փորակրված է
հապավված օգի ձեռով։

Լուսանկ. 168

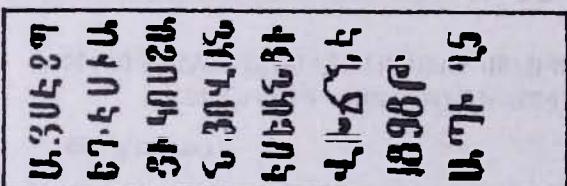
625. Տապանաքար, դիմամասում՝ եղծված պատկերաքանդակ կլոր շրջանակի մեջ,
ներքեռում՝ 7 տող։

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ / ՄԱՐՄԻՆ Ե/ԴԵՍԻԱ[Ց]Ի Ա/ՆՏՕՆ
ԱՆՏ/ՕՆԵԱՆՑԻ/ ՎԱԽՃԱՆ Է 1900 ԹԻՆ։

Լուսանկ. 169

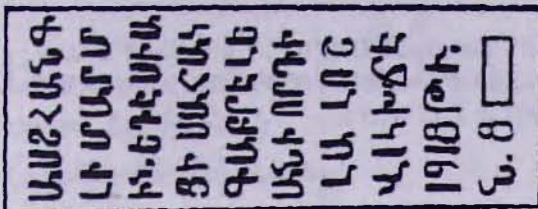
626. Տապանաքար, ուղղանկյունաձե, վրան՝ 8 տող։

ԱՅՍ Է ՏԱՊ/ԱՆ] ԵԴԵՍԻԱ/8Ի ԿՈՍՏԱ/Ն
ԹՈՎԱՆ/ԷՍԵԱՆՑԻ/ ՎԱԽՃԱՆ Է 1898 Թ.
ԱՊ/ՐԻԼ] Ի 25:

Լուսանկ. 170

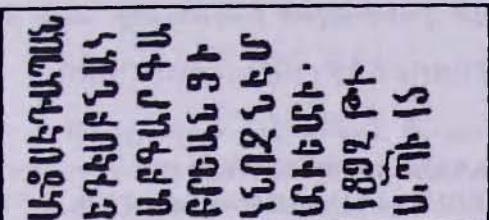
627. Տապանաքար, գլխամասում՝ խաչ և թեավոր հրեշտակ, ներքեւում՝ 10 առղ.

Ա.Ս. ՀԱՆԳ/ԶԻ ՄԱՐՄ/ԻՆ ԵԴԵՍԻԱ/8Ի
ՍԱՀԱԿ/ԳԱԲՐԵԼԵ/ԱՆԻ ՈՐԴԻ/ ԼԱԼՈՒՇ./
ՎԱԽՃ. Է/ 1918 ԹԻ[Ի] ՆԼՈՅԵՄՔԵՐԻ/ 8:

Լուսանկ. 171

628. Տապանաքար, գլխամասում՝ եռանկյունաձև շրջանակ, սառիկ՝ 8 առղ.

Ա.ԹՍ Է ԴԱՊԱՆ/ ԵԴԵՍԻԱ. ՋԻՆԱԿ/ ԱԲԳԱ. Ր
ԳԱ/ԲՐԵԱՆՑԻ/ ԿՆՈՉՆ Է Մ/ԱՐԻԵԱՄԻ/ 1892 ԹԻ[Ի]
Ս|Ե|Պ|ՏԵՄՔԵՐԻ/ 18:

Լուսանկ. 172

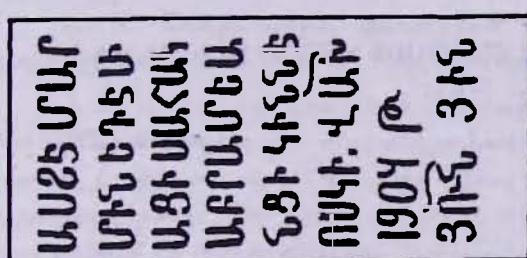
629. Տապանաքար, չուրջը՝ գծագարդեկ, հարթ մակերեսին՝ 11 առղ.

Ա.Ս. ՀԱՆԳ/ԶԻ ՄԱՐՄԻՆ/ ԵԴԵՍԻԱ. 8Ի/
ԿԱՐԱՊԵՏ/ ՄԿՐՏԻՉԵԼԱ/Ն/
ՄԻՐԱՆԵ/Ա. 8Ի/ Ծ. 1874 Թ/Ի/ԻՆ, /
ՎԱԽՃՆԷ 1911 ՆՈՅ. / 8. ԱՌ ՈՂՈՐՄԻ/:

Լուսանկ. 173

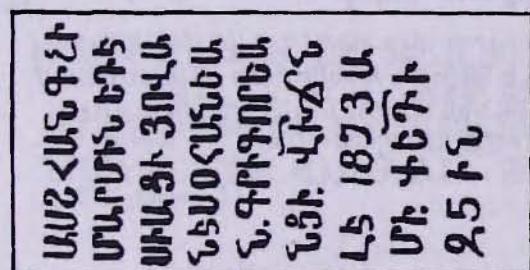
630. Տապանաքար, կրաքարից. գլխամասում՝ շրջանակի մեջ վերցված պատճենագիր պատճենագիր, որի սառիկ՝ 8 առղ.

Ա.Ս. Է ՄԱՐ/ՄԻՆ ԵԴԵՍԻ/Ա. 8Ի ՍԱՀԱԿ/
ԱԲՐԱՄԵԱ/Ն. 8Ի ԿԻՆՆ Է/ ՈՍԿԻ. ՎԱԽՃ/ 1904
Թ/ ՅՈՒՆ ԽՍԻ/Յ-ԻՆ:

Լուսանկ. 174

631. Տապանաքար, եռանկյունաձև, գլխամասում՝ դարգախաչ է, սառիկ՝ 9 առղ.

Ա.Ս. ՀԱՆԳ/ԶԻ ՄԱՐՄԻՆ ԵԴԵՍԻԱ. 8Ի
ՅՈՎԱ/ՆԷՍ ՕՀԱՆԵԱ/Ն ԳՐԻԳՈՐԵԱ/Ն. 8Ի.
ՎԱԽՃ/Ա. ԽԵՆԱ/Լ Է 1873 Ա/ՄԻ
ՓԵԴՐՎԱՐ/ 25-ԻՆ:

Լուսանկ. 175

632. Տապանաքար, դագսաղաձև. գլխամասի գարղաքանդակից հետո 9 առող.

ଦେଖିଲା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦେଖିଲା

ԱԱՏ ՀԱՆԳ/ԶԻ ՄԱՐՄԻՆ/ ԵԴԵՍԻԱԲՆ/ԱԿ
ՑԱՐՈՒ/ԹԻՒՆ ՑԱՐ/ՈՒԹԻՒՆԵ/ԱՆՑԻ. ՎԱ/ԽՃ.
1907 թ./ 27 ՄԱՐՏ:

ԼուսաԾկ. 176

633. Տապանաքար, ուղղանկյունաձև, գլխամասում քանդակված խաչանշանի աակ՝ 9
առղ.

ԱՅՆ Է ՏԱՊԱՆ / ԵԴԵՍԻԱՑԻ / ՅՈՎՀԱՆ
ԱԲ/ՐԱՀԱՄԵԱՆ / ԿԼԻՆՉԱՑԵ/ԱՆՑԻ ՎԱ/ԽՃ.
1892 թ./ ՅՈՒՆԼԻՒՄԻ 7. ԱՌ/ ՈՂՈՐՄԻ:

Հուսանկ. 177

634. Տապանաքար, գլխամասն ավելի լայն։ Արձանագրությունն եղծված է. սակայն կարելի է վերականգնել 7 առդ.

ԱՅ ՑՊԵ ԵԴ
ԵԿ ՑԻ ՊՈՂՈ
Ս ԵՂԻԿ ԱՐ
ՎԻ ԿԻՆԱԿ ԱՐ
Ի ՎԻՆ
1891թ. Հ.
5 Խ

Ա[թս] է Տ[ա]Պ[ա]Ն ԵԴ/ԷՄԻ[Ա]ՑԻ ՊՈՂՈ/Ս ԵՂԻԶԱՐՈ/ՎԻ ԿԻՆՆ է
ՄԱՐ/Ի. Վ[Ա]Խ[Ճ].../ 1891 Թ.... 5-ԻՆ:

Հուսանկ. 178

635. Տապանաքաղ, գլխամասի խաչանշանի ներքեզւմ՝ 9 առու.

ԱՅՍԻ ՏԱՐ
ԱՆ ԵԴԻՆԻ-
ԱԳԻ ՀԱՄԲ
ԱՐՁՈՒՅՄ
ՐԱՆՑՆԱՑԻ
ԿԻՆ ԹԱԱ
ԳՈՒՀՈՒ
ՎԱԽՎ ԽՊԶ
ՄԱ ԶԻ

ԱՅՆ Է ՏՍԴԻ/ԱՆ ԵԴՐԵՍԻ/ԱՅԻ ՀԱՄԲ/ԱՐՉՈՒՄ
ՄԻ/ՐԱՆԵԱՆՑԻ/ԿԻՆ ԹԱ/ԳՈՒՀՈՒ/ՎԱԽՃ.
1892/ ՄՄ/ՅԻՍԻ/ 29:

LnuwGt. 179

636. Տապանաքար, նախորդի կողքին, գլխամասի խաչանշանի աակ՝ մարդու պատճեռով քանդակ. ըստ որի հանգուցյալը գլխարաց է, գանգուր մագերով և մորուքով, ձեռքերը կրծքին

Խառչած: Շուրջը՝ 3 տող.

Ահօնիմի Համբարչումին
տապան Եղիշիարնակ
Համբարչում Միրանեանցի:

ԱՆ ՈՂՈՐՄԻ ՀԱՄԲԱՐՉՈՒՄԻՆ. ԱՅՍ Է/ ՏԱՊԱՆ
ԵԴԵՍԻԱ.ԲՆԱԿ/ ՀԱՄԲԱՐՉՈՒՄ ՄԻՐԱՆԵԱՆՑԻ:
Ծանոթ. Այս է կապակցության Ա. տառը
թուչնագիլ է:

Լուսանկ. 180

ԲՈՒԴՅՈՆՈՎՍԿ (ՊՐԻԿՈՒՄՍԿ, ՆԱԽԿԻՆՈՒՄ ՄԱԾԱՌ, ՍՈՒՐԲ ԽԱԶ)

Ստավրոպոլի երկրամասի Բուգյոնովսկ քաղաքը եղել է Հյուսիսային Կովկասի րազմամարդ հայ գաղթօջախներից մեկը: Հայ ազգարնակչությունն այստեղ է եկել Դաղստանից (1786 թ.), Պարսկաստանից, ինչպես նաև Սնդրկովկասից: Ռուսոց Պավել կայսրը այստեղ հանդրվանած հայերին առանձին հրովարտակով շնորհել է ընդարձակ Հողեր:

Ս. Զալալյանի շրջագայության ժամանակ՝ 1850-ական թվականներին, Բուգյոնովսկում, որ նրա օրոք կոչվում էր Սուրբ Խաչ, ապրել են 600 հայ ընտանիքներ, որոնք չեն ունեցել աղքային գվրոց: Դպրոցը բացվել է Ս. Զալալյանի եռանգաղին ջանքերի շնորհիվ: Գիտնական հոգեորականը ցավով է նշում, որ տեղի հայերը «չղիտեն խօսիլ հայերէն»¹: Բուգյոնովսկի մոտ է եղել «Մաճառ» քաղաքը, ուր բնակվող 26 հայ ընտանիքները ունեցել են անշուք մի եկեղեցի²:

Նշենք, որ այս քաղաքի հայ աղքարնաչությունը այլևայլ ժամանակներում կառուցել է երեք եկեղեցի³:

1. Ս. Փրկիչ, փայտաշեն, այժմ դոյլություն չունի:
2. Ս. Աստվածածին. կառուցված է եղել թրծած աղյուսով, այժմյան քաղաքային պարտեղի ճաշարանի տեղում: Բացի վեղարից, մնացածը կա:

3. Ս. Գեորգ. աղյուսաշեն փոքրածավալ եկեղեցի է: Գտնվում է այժմյան Անգիժանսկայտ փողոցի վրա: Ներքուստ ուղղանկյունաձեւ կառույց է՝ փայտաշեն տափակ տանիքով, որը նստած է փայտե կլոր սյուների վրա: Եկեղեցու պատերին ամրացված են բաղմաթիկ սրբապատկերներ: Մեր շրջագայության ժամանակ (1968 թ.) եկեղեցին քահանա չուներ. այն պահպանում էր Սառա անունով բարեպաշտ մի հայուհի:

637 Ս. Գևորգ եկեղեցու ներսում դրած փայտե գագագի վրա՝ շրջանաձև վորագրված է 4 տող.

Ի ՅԱԱՏՎԿ ՀՊԳՈՅՅԻ ՏԵՐ ԿԱՇՈՒԹԵԱԼ ՈՐԴԻՈՅԻ ԻՐՈՅ ԳԻ ԳՈՐԻ ԵՏ ԹԱՂՄԱՆ

ՊԱՏԿԵՐ ՏՆ ՄԵՐՈՅ ՅՄ ՔՄ ԱՅՍՈՒ

ԶԱՐՄԱՐԵԱԾ ՏԱԳԱԼԱԿԻ ԵԿԵՂԵՅԻ ՄԲ ԼԵՆԱՓԿՅԹԻ ԼՐՋՈՒ-
ԴԱՄԵՅԻ ԱՐԵՍ ԵԿԵՂԵՅԵԱՅԻ 1868 Ա. Ի 10 ապ

1 Ս. Զալալյան, Բ, էջ 450, 452:

2 Նույն տեղում:

3 Տե՛ս Ստավրոպոլսկայա գубերնիա, սուս. Տվալշրելիձե, Ստավրոպոլ, 1897.